

PŘEDMLUVA

Setkáváme se potřetí s vyprávěním ženy ve zralém věku stížené závažným duševním onemocněním. Je upřímné až ke dnu, kam lze dosáhnout. Sledujeme její pouť životem. Je daleko těžší než cesta nepostížených lidí. Je úspěšná, cena je vysoká.

Vyprávění připomíná deník. Autorka hledá svou identitu. Přitom se pere s každodenností. Absolvuje náročná psychoterapeutická sezení. Uvažuje o svých lécích. Navštěvuje školu, která není nic lehkého. Sleduje umírání partnerovy matky. Rozmlouvá se sebou, s partnerem, s lidmi, se psem Barykem. Uvažuje o lásce.

Prochází početnými autorskými čteními. Setkává se s předními psychiatry, svou zkušenost sděluje studentům. Získává práci, kde může uplatnit, co ví. Zvládá kolísání nálady. Zápolí s pochybnostmi. A křtí svou druhou knihu. Stává se redaktorkou magazínu, který je cílen na lidi s duševními poruchami.

Čtenář by se neměl bát málem mikroskopického popisu každodennosti, chce-li porozumět. Každý si takovou každodenností procházíme. Ale většina z nás nemusí brát psychofarmaka a sledovat, co s námi hodinu od hodiny provedou, jak nám bude, zda zvládneme sami sebe i ty nejobyčejnější úkony všedních dní, natož předstoupit před lidi, číst jim a vyprávět o sobě, odpovídat na otázky šité na tělo. A hlavně: nevzdat nic.

Nic jednoduchého pro naprosto zdravé lidi.

Autorka dělá to nejužitečnější a nejplodnější, co dělat může, dokáže a hlavně umí: zbavovat duševní onemocnění tisíciletého nádechu hrůzy, špíny, nepochopení a opovržení.

MUDr. František Koukolík, DrSc., FCMA